

VEM FÖRSVARAR DOM VÄLBÄRGADE?

Jag borde tacka min lyckliga stjärna för att jag har så usel ekonomi, för rent teoretiskt borde det göra mig till en förnämlig skytt.

Några gånger om året så för jag hund på sk."godsjakter", det är ett ord jag inte tycker om eftersom det innehåller många förutfattade meningar. Men jag fortsätter använda ordet för då vet alla vad jag syftar på för jaktform.

Till vardags stöter jag ofta på ett påstående som jag anser är så felaktigt som det kan bli.

-Va erru me på såna jakter, rika djävlar med så fina bössor att dom har dom i fodral ända ut till passet. Å INTE FAN KAN DOM SKJUTA HELLER.

Jag skall passa på att inflika, på flera marker är det ett säkerhetskrav att föra bössan i fodral till passet.

Greve af Scmockentryne som aldrig gjort ett vettigt handtag i hela sitt liv pga. ekonomiska fördelar som många av oss andra bara kan drömma om, har haft ett väldigt stort intresse av jakt sedan avslutade studier på Lundsberg. Vår Greve har jagat runt om i hela världen och har en speciell förkärlek till drevjakter i klövilts-tunga områden.

Han har haft både tid och pengar att se till att dubbelstudsaren blivit anpassad för hans runda kinder. Med många jakter i ryggen med massor av skottillfällen med en anpassad bössa så sjunker väl anledningen att tro våran Greve skulle vara en usel skytt.

Om vi skulle titta lite på förutsättningarna för Tord som har en tung post i Snorböle j.v.k. så skulle jämförelsen av skytterutin mot levande mål i rörelse bli ett bakslag för Tord.

Tord har däremot ett rykte om sig att vara en förnämlig skytt, dessutom en notorisk hemladdare som med stor säkerhet kan berätta hur mycket en Oryx 15gr sjunker i mm från 124m till 162m. För Tord har hans ballistiska kunskaper varit honom till stor nytta när älgarna stått onödigt långt bort.

Tord har aldrig skadeskjutit eller bommat på älg och ändå skjuter han minst en älg vartannat år.

Ni förstår säkert vart jag vill komma, vi talar om helt olika jaktformer med olika förutsättningar, därför känns det onödigt att beskylla våra välbärgade för uselt skytte, jag har sett personer med bakgrund som liknar Tords på sk. tackjakter. För den som inte har rutin på drevjaktsskytte så uteblir ofta det här lyckoruset man kan känna efter ett lyckat skott.

Däremot så kan man som hundförare känna lite ångest när månadslönen hos passkyttarna tycks ligga i parentes med min årsinkomst.

När man kommer på jakt där passkyttarna anländer i obesiktade 745or så blir dagen betydligt enklare, man får nämligen skjuts efter avslutad såt. I 745an packar man gladeligen i allt som dyker upp efter avslutad såt. En gång lastades även Janssons trasiga moped som hittades i ett dike, eftersom bagageutrymmet var fyllt med både levande och döda djur hölls mopeden på plats med två hundkoppel på motorhuv.

I jaktlag där kravet för medlemskap tycks vara att man måste äga någon SUV-liknande bil som max gått 500mil kan dagen bli betydligt slitigare.

Gemensamt för dessa SUV-ägare är en förbluffande hastighet mellan pass och bil efter avslutad såt. Skulle någonting gå snett och tiden rinna iväg så blir paniken total, för någonstans kan en skitig hundförare släpandes på ett nedlagt villebråd plus en stinkande hund i koppel dyka upp. Hua. Är man som hundförare utrustad med fantasi och humor kan man ju alltid komma viftande med en busstabell, det lugnar den mest uppskärade SUV-ägare.

Av Jonas Hellström